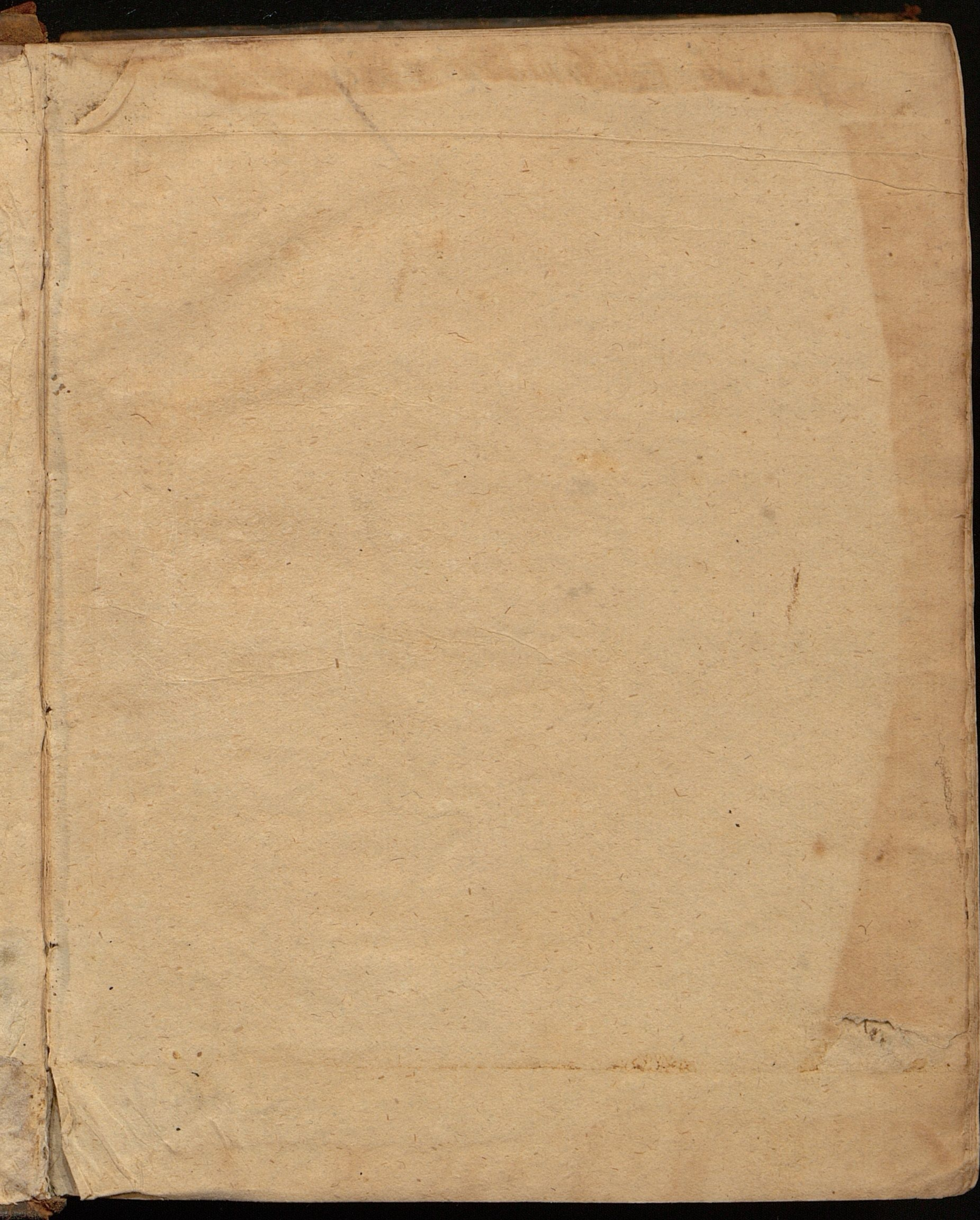

F. n. 94.

Feb. 31.

← 9. 7647 n Ch. 269

Feb. 31.

12
13
14
15
16
17
18
19
20

21
22

23
24
25

26

Hae Volumina continentur Andr. Pennerti

1. Grammatica Orientalis eademq; Harmonica
 - a. Ebraismus
 - b. Chaldaismus
 - c. Syriacismus
 - d. Arabismus
 - e. Rabbinismus
2. Symboli Apostolicæ Aicæ & Pabbis
3. Introductio brevis ad linguam Syriacæ rectam lectionem
4. Manuale Concordantiarū Ebraeo-Biblicarū to. Duxta.
5. Centuria Proverborū Arabicorum juxta eā interpretatione Latina.
6. Idea pleni Systematis studii linguarū Orientalium
7. Descriptio de Ebraeae s. s. linguae nec non Oriental: reliq; origine, antiquit: progressionē
8. ΞΙΛΑΡΡΑΓΙΑ Doctrina de Accentib; Ebraeorū.
9. Canticū Canticorū notis illustratum brevibus, Gramm. Philol. Logi: Theol. et
10. Notiones Philologicae de Codicū Biblicorū Ebraeor: Vell instrumēti maxime hodiernorū typis exscriptorū, fide et auctoritate, quibus subiungitur Diss. de Punctorū vocaliū Ebraeorū natalib; et antiquitate.
11. Centuria Canonū Philologicorū. ET TAS. Quarta
12. Exercitationum Critico-Philologicarū ET TAS. Quarta
 - a. De literarū primogeniarū Originib;
 - b. De Punctorū vocaliū Ebraeor: natalib; et antiq;
 - c. De accentib; Ebraeorū.
 - d. De quavis supercoelestib;
 - e. De verbo Septes. Jud. XI, 31 seq.
 - f. De vocula Caari N. XXII, 17.
 - g. De codicū Biblic: Ebr: etc: fide et auctoritate.
13. De scripto fudah non auferendo ante adventū schiloh. Gen: XLIX, 10. cui accessit inscriptio Hieroglyphica in rupe quada montis creb.
14. Diss. Philol. De iis quae fuerant in arca foederis exlovis Reg: VIII, 9: et Paral: V, 10
15. Exercitationum Philologicarū Ternarius
 - a. De Punct. Vocaliū Ebraeor: neq; in litteris neq; in verbo Dei scripto coarctati
 - b. De Chendib; Codicū Apographorū Vell instr: Ebr: hodie-nostro
 - c. De certitudine interrim, fide et auctoritate script: s. in se se. Confidit ad.
16. Thesauri s. m. de Linguis Orientalib;. i. Adamaica, 2. Arabica, 3. Phoenicia. et adventū eandem Originē, Progressionē, et adolem, praeter fidei vero prima elementa lectioe rectam, itemq; usū s. utilitatem accessit confessio fidei Aethiopia Regis.

17. Avas Quaestionum Mixtura.

a. De mysterio S^{ct} Trinitatis an idem ex naturalibus
s^{ci}ppis philosophicis utcumq^{ue} possit probari?

b. De mediationis opere inter Deum et hominem s. de purga-
tione generis humani universalis an et ista haec mysteria scire
runt et cognoverint utcumq^{ue} veteres ex ethnicis sapientibus?

18. Exercitationum Philol. tit^{us} 5. vid: num. 12.

19. ~~tit^{us} 5. vid: num. 12.~~ tit^{us} altera.

a. De Dav: Nom: Elohim
addat: Chentis: de Nom: Jehovah

b. De Chasrah.

c. De Cabbalah.

d. De Musica Ebraeorum.

e. De Litoris, Sudris etc: eorumde

f. De mensuris Cordium apographona.

g. De Sceptro Davidic.

20. Exercit: Philolog: tit^{us} 3. tertia.

a. De Psalmo XC

b. De Psalmo XCI.

c. De loco Jobi Cap: XIII, 15.

d. De loco Jobi XIX, 25. sequ.

e. De loco Isaias III, 9.

f. De Chrys. Chant: II, 1. sequ.

g. De verbis S. Coena: Hoc est corpus meum. Quid est sanguis meus.

Accessit Liber de lingua ad linguas Orient: plerumq^{ue}

21. Catalogus Disputationum Philologicarum publice
in Acad: Witt^{ib}: maxime circiter ab anno 1600 habi-
tari.

7

Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including the words "ALPHABETUM SYRIACUM" and "rectam Lectionem".

Introductio brevis

Ad

LINGVÆ SYRIACÆ

rectam Lectionem,

In gratiam Lingvæ hujus Tyronum

adornata

À

M. ANDR. SENNERTO, PP.

WITTEBERGÆ,

Typis JOHANNIS RÖHNERI, Acad. Typogr.

MDCCXLVI.

Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including the word "Annus".

I. ALPHABETUM SYRIACUM.

Syri proprios Literarum & Vocalium characteres habent, Literarum tabula hæc est:

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>
ⲀⲀ	Olaph	Ⲁ
ⲂⲂⲂ	Beth	Ⲃ
ⲄⲄⲄ	Gomal	Ⲅ
ⲆⲆⲆ	Dolath	Ⲇ
ⲈⲈ	He	Ⲉ
ⲊⲊ	VVau	Ⲋ
ⲌⲌ	Sai	Ⲍ
ⲎⲎⲎ	Cheth	Ⲏ
ⲐⲐⲐ	Teth	Ⲑ
ⲒⲒ	Jud	Ⲓ
ⲔⲔ	Coph	Ⲕ
ⲖⲖⲖ	Lomad	Ⲗ
ⲘⲘⲘ	Mim	Ⲙ
ⲚⲚ	Nun	Ⲛ
ⲜⲜⲜ	Semchath	Ⲝ
ⲞⲞ	Ae	Ⲟ
ⲠⲠⲠ	Pe	Ⲡ
ⲢⲢⲢ	Tfode	Ⲣ
ⲤⲤⲤ	Koph	Ⲥ
ⲦⲦ	Risch	Ⲧ
ⲨⲨ	Schin	Ⲩ
ⲬⲬ	Thau	Ⲭ

1. Annota-

Annotationes.

1. Syri litterae in scripturae basi connectuntur inter se. Et quidem praecedenti & sequenti litterae annectuntur haec sequentes, b. m.

כ ג ח ט י כ ל מ נ ס ע ז ק ש
~~כ ג ח ט י כ ל מ נ ס ע ז ק ש~~

Præcedenti litteræ verò tantùm annectuntur:

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 א ב ג ד ה ו ז ח ט י

ac? quidem tunc inveniuntur, manente puncto nihilominus. ut: ב
 (ר cum ב) (ר cum ב)

ac? à dextris assumunt lineolam, uti patet ex superioribus item v. g.
 א ב ג ד ה ו ז ח ט י (פשיטה) expandi, Rom. 10, 21.)

2. Sequentes litteræ in fine dictionis formam habent nonnihil immutata:

כ ל מ נ ס ע ז ק ש
 כ ל מ נ ס ע ז ק ש

Sic littera > præpositum obliquè ut plurimum pingitur, b. m. > Et vi-
 sissim > ב. m. >

3. Vau Syri in principio dictionis efferunt, ut Germanorum W. See-
 pg. ad Euseb. fol. 103.

4. ש Ebr. sinistrum Syri non agnoscunt, sed ejus loco adhibent ו ut:
 ו pro שמאל sinistrum.

A 2

ML. Vo

VI

II. VOCALES.

Vocales Syri exprimunt & per figuras & per puncta, h. m:

1.	^v D	⋮	Pethocho	A	Pathach Ebr.
2.	^e D	⋮	Rebhotso	E	Tfere & Segol,
3.	^h D	⋮	Chebhotso	I	Chireck utrumq;
4.	^v D	⋮	Sekopho	O	Kametschatuph.
5.	^x O	OO	Etsotso	U	vel Kibbutz.

Annotationes.

1. Arbitrarium est, observatis observandis, pro commoditate scribentis commiscere figuras & puncta: h. e. unam dictionis syllabam figuris, alteram punctis informare.

2. Figurarum 2. 3. & 5. etiam infra literam collocantur: prima & quarta tantum supra literam.

3. Etsotso sine fulero *V* *V* *au* non scribitur: (exceptis *U* *U* *omnis*, & *U* *U* *propter*) ac subscriptum quidem refert, Ebraorum, impositum Kibbutz.

4. Kamets Ebraorum longum per vocalem quartam Sekopho exprimitur: & vicissim Sekopho in reductione per Kamets longum efferunt.

5. Cholem Ebr. hic commutatur in Vocalem quintam vel quartam; aut Diphthongum ut: *U* *U* *dies*, *U* *U*

IV. Scheva

III. SCHEVA.

Syri Scheva simplex tantum agnoscunt; & quidem quiescens fere, præterquam forsan in iis locis, ubi consonarum connexio *δυσφωνία* parit, ibi enim censetur vulgò esse mobile. Ejus tamen notam perpetuò omittunt: quibus v. literis sit adscribendum monstrabit litera puncto carens, maximè v. analogæ vocis flexio & punctatio.

IV. RUCHOCH & KUSCHOI.

Loco *רפה* Ebræorum literis *כגדכפה* punctum subscribunt, *רוכה* dictum; loco Dagesch lenis punctum imponunt, quod *קושי* vocant, Dagesch forte non agnoscunt; ejus tamen loco dictis literis rarò Kuschoi imponunt, quoties ratione formationis litera geminanda erat per Dagesch dictum.

V. LITERÆ QUIESCENTES.

Literas Quiescentes tantum tres agnoscunt: *אח*: & quiescunt illæ non certâ aliquâ & magnâ ratione, sed tacitâ consensione gentis & ulu. *Mas. fol. 10.* Et quidem.

1. | Vocale suam, hancq; perpetuò, ad præcedentem literam Schevatam quamcunq; rejicit: ut: *אמר* & dixit. vel illam nonnunq. planè abjicit aut respuit, ut: *אני* ego, *אנשי* homo. In quo casu, olim præcipuè, linea transversa (Virgula occultans) literæ subjiciebatur, quæ ejus quietem designabat: h, m. *א*

A 3

2. V Van.

2. VVau & Jud servile, affirmativum numeri & generis etiam non efferunt. ut: $\text{בְּקָרִי} \ \& \ \text{בְּקָרִי}$ *visitaverunt*. Similiter Jud affixorum: ut: שְׁמִי *nomen meum*. Nota: VVau & Jod verò Ebr quiescens movent præced. Pethocho. ut: הוּלִיד *genuit*, Syr. אָלִיד

3. Litera Jud vocalem tertiam ad præcedentem literam schevatam & ipsa rejicit, ut: יָדַע *cognovit*.

Annotatio.

Virgula occultans etiam aliis subjicitur literis: sc. וְנָס in certis vocibus quidem; etiam nominibus, quæ in plurali iterant aliquam literam, & illa non pronunciantur. ut: עֲדָתָא ecclesia, אֲבָתָא fuit, אֲבָתָא abii, אֲבָתָא tu, foem. בְּרַת שְׁנַיִן filia annorum, &c.

VI. DIPHTHONGI.

$\Delta\phi\theta\gamma\sigma\epsilon\delta\epsilon\varsigma$ quid hodie agnoscunt etiam Syri, quatenus vocales & literas consonantes non rarò inter se invicem commiscent, v. gr. יָיִ , יָיִ , & יָיִ ut: יָיִ *dies*, יָיִ *quomodo*.

VII. PUNCTA DIACRITICA.

Puncta diacritica quædam agnoscunt; hæc quæ; Unicum, vel Socia duo; I. Unicum idque subscriptum:

1. Literæ ו

2. Vocalis ו Etsotso ו quando notat Ebr.,

3. ו bh, Ruchoch, quod est pro Ebr. Raphe,

4. vocibus quibusdam ambiguis.

5. Præteriti 3.^æ & 2.^æ masc. singul.

6. Futuri II, secundis & tertiis personis utriusque numeri. Impos.

Impositum : 1. literæ ;

2. Vocalis Va Etsotso ○ quando notat Ebr. (·)
3. ⚭ b, Kuschoi, quod est pro Ebr. Dagesch leni & forti
4. Vocibus quibusdam ambiguis.
5. Præteriti I. singulari.
6. Futuri II. personis primis.
7. Participio præsentis.

Subscriptum & impositum simul : Pethocho.

ad latus positum : vocibus ambiguis 2. אָתָּא signum אָתָּא veniens.

Præteriti tertiæ formæ. sing.

II. Socia duo: Vocalis 2. 3. & 4a.

Numero plurali & in Nominibus & Verbis quidem
gen. formæ tantum

Singularibus collectivis, v. gr. אָתָּא grex.

VIII. VOCES AMBIGUÆ LECTIIONIS.

Vocum quarundam ambiguum & lectionem & significationem, absentibus vocalibus, puncto distinguunt.

אָתָּא	אָתָּא	signum ;	אָתָּא	אָתָּא	veniens.
אִידָא	אִידָא	manus ;	אִידָא	אִידָא	quæ ?
בִּישָא	בִּישָא	malus,	בִּישָא	בִּישָא	miser.
בִּיתָא	בִּיתָא	foenus ;	בִּיתָא	בִּיתָא	domus.
בִּכִיא	בִּכִיא	fletus ;	בִּכִיא	בִּכִיא	flens.
דִּינָא	דִּינָא	causa ;	דִּינָא	דִּינָא	judex,
חֲדָתָא	חֲדָתָא	novus ;	חֲדָתָא	חֲדָתָא	nova.
מִלְכָא	מִלְכָא	consilium ;	מִלְכָא	מִלְכָא	rex.
עֲבָדָא	עֲבָדָא	servus ;	עֲבָדָא	עֲבָדָא	opus.
עוּלָא	עוּלָא	infans ;	עוּלָא	עוּלָא	iniquus.
רַחֲמָא	רַחֲמָא	miserationes,	רַחֲמָא	רַחֲמָא	amicus.
שִׁנְתָא	שִׁנְתָא	somnus ;	שִׁנְתָא	שִׁנְתָא	annus.

דָּ

הוּ	הוּ	ipse;	הוּ	הוּ	ille.
הי	הי	ipsa;	הי	הי	illa.
הנוּ	הנוּ	ipsi;	הנוּ	הנוּ	illi.
הנין	הנין	ipsæ;	הנין	הנין	illæ.
מן	מן	à, ex;	מן	מן	quis ?

Nota:

Harum vocum, quæ ad latus dextrum sunt, ille punctum supra se scriptum habent, quæ ad latus sinistrum infra: excipe נחמה signum, ונחמה veniens, quæ ad latus literæ ה dextrum & sinistrum positum habent.

IX. ACCENTUS.

Accentuum notas non agnoscunt; cæterum qui modulatio vocum sequitur fere analogiam accentuum apud Ebræos. Observari tamen possunt etiam Regulae hæc III, seqq:

1. Dissyllaba, quorum utraqve syllaba est simplex, accentum habent in penultima. ut טובה טובה, bonus.
2. In Dissyllabis, quorum alterutra syllaba est composita, (per Scheva quiescens) accentus est in eadem. ut: מלכה מלכה, rex הלה haléch, ivit.
3. In Polysyllabis accentus fere est in penultima. ut: מזמורא מזמורא, Psalmus.

B2 131.

8

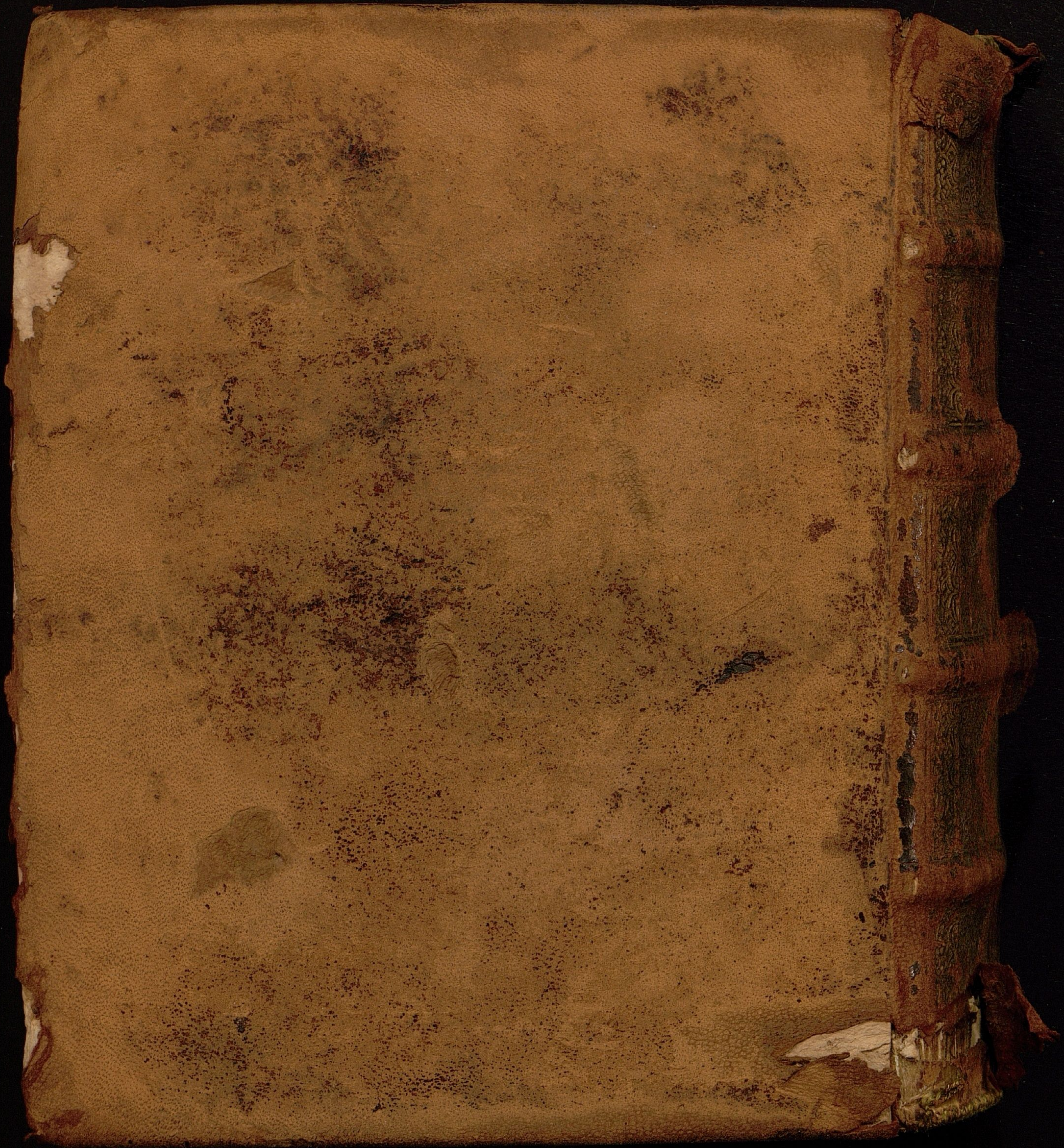
ULB Halle 3
001 525 018

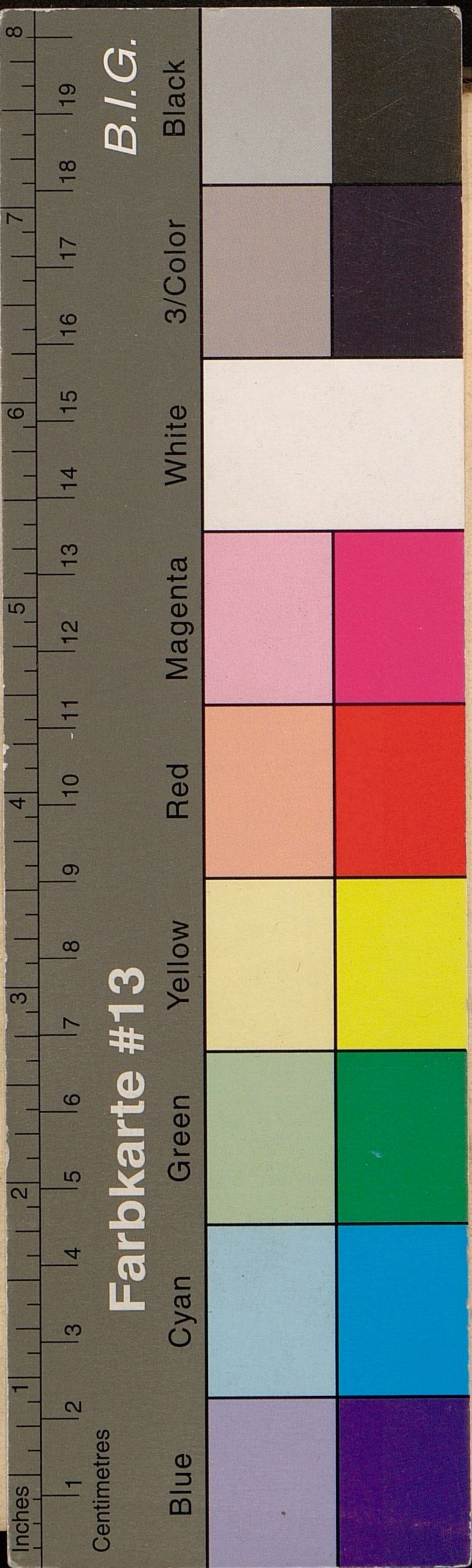

Sb

VD 17

ALPHABETUM SYRIACUM
SYRIACUM
SYRIACUM

Introductio brevis
Ad

LINGVÆ SYRIACÆ

rectam Lectionem,

*In gratiam Lingvæ hujus Tyronum
adornata*

M. ANDR. SENNERTO, PP.

WITTEBERGÆ,
Typis JOHANNIS RÖHNERI, Acad. Typogr.
MDCXLVI.

7

